§ 12.

Enkepensionen ophører:

1) naar Enken indgaar nyt Ægteskab;
2) naar hun tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke;
3) naar hun ikke i 3 Aar har hævet samme, uden at kunne bevise gyldig Forhindring;
4) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Hvis en Enkepension er ophørt derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faae den samme Pension, naar hun igjen bliver Enke.

§ 13.

Præsternes Ret til Pension afgjøres efter denne Lovs §§ 1 og 2. I Øvrigt bliver med Hensyn til deres og deres Enkers Pensionering at forholde efter de hidtil gjældende Regler, indtil anderledes bestemmes ved Lov.

§ 14.

Fader- og moderløse Børn af pensionsberettigede Embedsmænd kan Kongen tilstaa hver en Understøttelse af 20 til 100 Rd. aarlig, forsaavidt og saalænge de dertil ere trængende og værdige, dog ikke ud over deres 18de Aar; deres Trang og Værdighed maa aarlig godtgjøres for Finantsministeriet.

§ 15.

Naar Pension, Ventepenge eller Understøttelse i 12 Maaneder eller længere Tid ikke er hævet, hjemfalder Beløbet for den Tid til Statskassen eller den særlige Fond, der udreder samme, medmindre gyldig Forhindring senere bevises.

Paa samme Maade forholdes der med mindre Dele af Pensioner, Ventepenge eller Understøttelser, der lades uhævede i 12 Maaneder.

§ 16.

Pensioner og Ventepenge fastsættes altid til et aarligt Beløb af hele Dalere, saaledes at ved Beregningen det Overskydende bortfalder.

§ 17.

Pensionslovene af 5te Januar 1851 og 24de Februar 1858 ere ophævede.

C. Liebe.

Eriksen.